

2020

Geert's jaaroverzicht

Geert's jaaroverzicht

Eén keer per jaar maak ik een diavoorstelling met een 'jaaroverzicht', omdat ik niet echt een gebruiker van sociale media ben, maar desondanks wel beseft dat veel mensen nog steeds graag willen weten wat er in mijn leven gebeurt.

Maar wie wil er nu een jaaroverzicht lezen over 2020, voor de meeste mensen gemakkelijk het meest deprimerende jaar in decennia?

Geen zorgen, als een natuurlijke optimist zal ik me concentreren op de hoogtepunten, in plaats van de 'dieptepunten', van 2020. Ik zou zelfs kunnen proberen het vervloekte C-woord niet te noemen! Want eerlijk gezegd, afgezien van financiële ondergang en verbrijzelde dromen, was er nog zoveel om dankbaar voor te zijn! Wat heeft men uiteindelijk nog meer nodig dan een gelukkig en gezond gezin? Inderdaad, het was een jaar waar de reset knop goed werd ingedrukt, en waardoor we weer leerden relativiseren en kern van het leven: 'gezondheid, gezin, vriendschap' weer beter konden waarderen.

Familiefoto in Kruger eind 2019, helemaal klaar voor 2020. Althans dat dachten we...

Afronding van het 'SOM-project'

Over het algemeen is ons reisbureau Safari's Op Maat (SOM) in alle 10 jaar nooit winstgevend geweest. Het was leuk en 'succesvol', maar het lukte ons nauwelijks om er de kost mee te verdienen. Het zou nooit betalen voor een huis, pensioensparen, scholing van kinderen, zaken als levensverzekeringen enz. En nu we een gezin hebben, zijn deze dingen belangrijk geworden. Zoals de meeste reisbureaus is SOM ontstaan uit passie. Maar met zeer lage marges hebben reisbureaus zelden veel financiële potentie, tenzij het 'volume' van het aantal boekingen toeneemt.

Een groot aantal boekingen met lage marges kan nog steeds winstgevend zijn. Daarom heb ik al jaren de visie om SOM te laten groeien tot een niveau waarop het een bepaald 'volume' aan boekingen kan verwerken. In januari 2020 was het 'Safari's Op Maat-project' afgerond: tien jaar hard werken, investeringen in kantoorruimte en apparatuur en het opleiden van personeel, maar eindelijk waren we er: eind 2019 hadden we het team dat we nodig hadden om Safari's Op Maat tot een financieel succes te maken!

Het Safari's Op Maat Dream Team eind 2019

Vakantiebeurs

Januari is elk jaar een belangrijke maand voor mij, want dan exposeer ik op de jaarlijkse Vakantiebeurs in Utrecht. Het is een groot en duur evenement, maar een geweldige start van het jaar, aangezien we gemakkelijk 25% van onze boekingen voor het hele jaar uit slechts die 5 dagen halen.

Het was ook ons 10-jarig jubileum, dus we hadden een luxe brochure van 150 pagina's gemaakt en trots ons geweldige team aan de wereld gepresenteerd. De Vakantiebeurs was een groot succes, we wisten een tsunami aan boekingen veilig te stellen. 'Volume' bereikt! 2020 zou het jaar worden! Misschien worden we er zelfs wel rijk van!

Optimisme voor het jaar

Het komende jaar was zo veelbelovend, dat we onze laatste 'oude' auto verkochten en voor Freya ook een gloednieuwe auto kochten. Geen defecten en dure reparaties meer. Ze zou ten alle tijde veilig en comfortabel zijn.

Niet alleen de financiën zagen er goed uit, we houden ook van reizen, en alleen al voor 2020 hadden we reizen gepland en geboekt naar onder andere Thailand, Nederland, IJsland, Mauritius, Kruger en mogelijk Vietnam, Cambodja en Namibië. Toegegeven, de meeste zouden fototours met klanten zijn, en geen vakantie, maar toch... we hadden beslist zin in een veelbelovend 2020!

NORTHLAND SCHOOL

Ariel naar school

2020 was ook het jaar dat Ariel voor het eerst naar school ging. Ja, de tijd vliegt, kleine meisjes worden groot!

Het leven was goed

Echt, alles zag er fantastisch uit. Van het leven genieten, de kinderen over de natuur leren.

Lockdown...

In maart viel het kwartje. 2020 zou niet het jaar worden waarop we hoopten. Ik dacht altijd dat we slim waren, financiële risico's spreiden door 4 verschillende bedrijven onder de paraplu van onze Van De Wiel Travel Group te hebben. Maar we vergaten dat ze wel alle vier in de dezelfde branche zaten: Toerisme... Oeps 🤔😬👨!

Meteen moesten we prioriteiten stellen, ik moest niet alleen mijn ouders en hun vrienden, die op dat moment hier in Zuid-Afrika waren, repatriëren, maar ook enkele klanten die met ons reisden. Annuleringen begonnen vervolgens binnen te stromen. Terwijl de volgende maanden van lockdown voor de meeste mensen in Zuid-Afrika betekenden dat ze thuis op de bank zaten en niets deden, werd het voor ons een super drukke periode, met het afhandelen van alle reizen verzetten en annuleren!

WWW.TAILORMADESAFARIS.CO.ZA
Bespoke travel through Southern Africa

WWW.SAFARISOPMAAT.NL
Rondreizen door Zuidelijk Afrika

www.NaturesLight.co.za
Photography Tours and Workshops

Lockdown...

We werkten ons door onze eerste teleurstellingen heen (zonder enig idee met hoeveel we dit jaar nog te maken zouden krijgen 😅😅) en eind maart bevonden we ons in de meest strenge lockdown ter wereld. Niemand mocht zijn huis / tuin verlaten, alleen om 'essentieel voedsel' te kopen. Dit betekende:

- Je mocht een ongekookte kip kopen, maar geen gegrilde.
- En je kon kaas kopen, maar geen koekjes of cake.
- Alcohol en tabak werden een paar maanden volledig verboden.
- Online winkelen was ook niet toegestaan, voor geen enkel product.
- Het was niet eens toegestaan om de tuin te verlaten om te sporten of de honden uit te laten.
- Natuureservaten en stranden waren 4,5 maanden lang gesloten en verboden terrein!
- De politie handhaving was streng, op 8 april waren er meer mensen omgekomen door politiegeweld dat het zich aan de regels van de lockdown houden afdwong, dan als gevolg van het virus zelf.

President Ramaphosa houdt een van zijn Covid-19-toespraken

Lockdown voor ons.

Voor ons zorgde de lockdown voor een aantal uitdagingen. Uiteraard hadden we in eens helemaal geen inkomen meer. Maar we hadden desondanks ook een kudde van 16 paarden om voor te zorgen. En 2 zeer actieve honden die beweging nodig hebben, en 2 peuters die liefde, aandacht en amusement nodig hebben. En hoewel het geweldig is om een groot huis en 2000 M2 tuin te hebben, vergt het helaas ook veel schoonmaakwerk en onderhoud. Daarnaast waren we druk met, zoals ik al zei, onze fulltime baan aan het verwerken van repatriëringen, annuleringen en uitstel van klanten.

Freya kreeg van de overheid een speciale vergunning om het huis te verlaten. Ons dagelijkse schema: Om 5 uur opstaan met de kinderen, ontbijt etc. Om 7 uur 's ochtends vertrok Freya om voor de paarden te zorgen en kwam rond 16:30 terug. In die tijd zorgde ik voor de kinderen en probeerde ik het huishouden en de tuin te onderhouden. Van 17:00 tot 19:00 uur is koken, avondeten, kinderen in bad doen en hun bedtijdroutine. Vanaf 20.00 uur tot middernacht was het dan mijn 'kantoortijd' en deed ik mijn normale werk. Om de volgende ochtend om vijf uur weer te beginnen. Deze routine volgden we zeven dagen per week, weken achtereen. Er was natuurlijk geen enkele dag dat de paarden niet verzorgd konden worden.

En de honden? Dagelijks fietste ik 30-45 minuten de oprit op en af, met de kinderen op de fietsstoeltjes en de honden die met ons op en neer renden.

Freya zwaait de kinderen gedag terwijl ze naar haar werk bij de paarden vertrekt.

Onverwachte voordelen van de lockdown

Maar het was niet allemaal kommer en kwel. Het was natuurlijk hard werken. Maar het leverde ook enkele onverwachte voordelen op.

- Amber en Ariel werden beste vrienden omdat ze alleen elkaar hadden om mee te spelen
- We hadden gelukkig een grote tuin met klimrek, een trampoline en een zwembad, stel je voor dat we deze lockdown in een stadsappartement hadden moeten uitzitten!
- En we kregen meer 'quality time' met de kinderen dan ooit tevoren, wat echt bijzonder was.

Tante Josie

We hadden ook gezelschap. Eén lid van ons kantoorteam, Josselyn, ook Nederlands, had er geen zin in om tijdens de lockdown alleen te zijn in haar appartement op de eerste verdieping van een complex. Dus verhuisde ze net voor de lockdown naar een kamer in ons kantoor en leefde ze een paar maanden met ons als een onderdeel van ons gezin. Ze hielp me met het verzorgen van de kinderen en werd al snel Ariel's favoriete persoon. We deden allemaal samen yoga en aan sport en probeerden het beste uit de situatie te halen. Daar hoorde ook een nieuw dagelijkse ritueel bij, een Gin & Tonic om 17:00 uur, waarbij ook de kinderen niet werden vergeten.

10-jarig huwelijksfeest.

In oktober van dit jaar vierden we ons tienjarig huwelijksfeest. We hadden gepland om hier op Mauritius te zijn, maar dat is ging natuurlijk niet door...

Dus in plaats daarvan namen we wat afhaalmaaltijden (sorry, ons geld was nu ondertussen echt op) en gingen in plaats daarvan picknicken in het plaatselijke park. Ook leuk.

Financiële ondergang

Als we het dan toch hebben over ‘het geld was ondertussen op’, dit is één van de dingen die de meeste van onze Europese vrienden en familie vaak moeilijk kunnen bevatten. Oh ja, de hele wereld heeft een vorm van lockdown, en iedereen is erdoor geraakt en is een bepaald niveau van vrijheid weggenomen. Maar in Europa waren regeringen in staat om de financiële impact voor de meeste individuen te verzachten. De salarissen werden meestal nog steeds betaald, zelfs als men niet eens thuis kon werken. Bedrijven moesten hun deuren sluiten, maar kregen nog steeds financiële steun van de overheid om hun vaste lasten te betalen.

Voor ons, onze bedrijven, ons team en voor de meeste van onze vrienden hier in Zuid-Afrika was de situatie heel anders. Geen inkomen betekent hier ook daadwerkelijk ‘geen inkomen’. De regering deed wat ze konden door wat financiële hulp te bieden, maar bijna alle mensen om ons heen zagen hun maandelijkse bestedingsvermogen plotseling teruglopen tot onder de 20%. Om ons heen, vrienden en teamleden, mensen die dicht bij ons staan, mensen waar we veel om geven, moesten plotseling om voedselpakketten vragen, hun hele levensdromen opgeven, werden uit hun huis gezet, trokken weg om bij hun ouders te wonen, raakten hun auto kwijt, moesten hun kinderen van school halen, of gingen scheiden. Het was echt een ramp.

Freya en ik hebben gedaan wat we konden voor ons team, maar uiteindelijk, en al heel snel, moesten we de moeilijke beslissingen nemen om mensen ontslag te bieden en ze grotendeels aan hun lot over te laten. Het was hartverscheurend want we zonden ze immers niet naar de zorgzame handen van een overheid welke ze zou steunen met uitkeringen, maar regelrecht naar hun financiële ondergang waarbij ze hun rekeningen niet meer konden betalen. Maar we konden niet anders. Gedurende de eerste 6-9 maanden verdienden onze bedrijven nul, letterlijk NUL, inkomen. Geen één Euro. Dat betekende natuurlijk ook dat Freya en ik geen enkel inkomen hadden. Terwijl er nog wel gewoon rekeningen betaald moesten worden. Sluit even je ogen en vraag jezelf af: hoe zou ik voor mijn familie en bedrijf zorgen als er 9 maanden geen geld binnenkwam? Je krijgt óf interessante ideeën of een heel ongemakkelijk gevoel ...

Financiële ondergang

Het kwam erop neer dat we onze bedrijven in de 'slaapstand' moesten zetten, waardoor de kosten tot een absoluut minimum werden beperkt. Vanaf oktober kon alleen Bhangazi Horse Safaris weer open, alleen voor lokale toeristen. Maar het kon zelfs die maanden niet de kosten dekken. Op de één of andere manier slaagden Freya en ik erin om ons en de bedrijven ruim 8 maanden financieel aan de gang te houden, door beleggingsrekeningen, spaarrekeningen, de spaarrekeningen van de kinderen, pensioenfondsen, alles leeg te maken. We hebben een geldinzamelingsactie gehouden om paardenvoer te kopen waarmee we voor de paarden konden zorgen, wat gelukkig goed werd ondersteund. We moesten Ariel van school halen, totdat een goede vriendin uit Amerika besloot om samen met haar man haar schoolgeld te sponsoren. Onze ouders gaven ons een gulle bijdrage om ons te helpen, en enkele goede vrienden uit Europa en Australië hebben ook een aantal zeer gulle geldelijke donaties gedaan, waardoor we onze rekeningen konden blijven betalen.

Gedurende de hele pandemie was er altijd enige hoop aan de horizon. DAN gaan de grenzen open. DAN komt het toerisme terug! DAN kunnen we onze bedrijven opnieuw opstarten en weer wat geld verdienen. Maar de doelpaal werd continu verplaatst. In november was het duidelijk geworden dat zelfs 'doorgaan in financiële winterslaap' niet langer haalbaar was. Het geld was echt op en nu de 'tweede golf' in Europa aangebroken was, kon het ineens nog maanden duren voordat het internationale toerisme terug zou zijn! Onze financiële situatie was zo verslechterd dat we van dag tot dag leefden en kantoorcomputers, fietsen, keukenapparatuur, smart watches, camera's en dergelijke verkochten.

Financiële ondergang

Freya begon een online winkel om wat geld te verdienen, ik bood mezelf aan op de digitale freelancemarkt om letterlijk wat dan ook maar te doen. Ik kreeg wat klusjes als 'consultant', tekstschrijver, deed wat fotografiewerkshops, bood mezelf aan als evenementenfotograaf en fotografeerde wat guesthouses. Ook al denk ik dat we het opmerkelijk goed hebben gedaan en behoorlijk wat geld hebben verdiend, het was niet genoeg. Ik moest onze huisbaas nog steeds smeken om af te zien van de huur voor een paar maanden en een aantal andere leveranciers vragen om enkele andere incasso's ook te stoppen. Bovendien, hoe gênant ook, ik moest onze ouders nog steeds om financiële hulp vragen.

En hier zijn we dan, het is nu januari 2021, maar de situatie is niet echt veranderd, en om eerlijk te zijn, we weten niet echt wat we gaan doen. Maar we verzinnen wel wat. We hopen dat mijn fotografiewerk een vlucht gaat nemen, we hebben nog wat andere ideeën in de pijnpijn en hebben een aantal andere bezittingen uitgekozen die we nog goed kunnen verkopen. Als we de paarden willen houden, moeten we waarschijnlijk nogmaals een geldinzamelingsactie starten. En in de tussentijd kunnen we alleen maar hopen dat het toerisme eerder dan later terugkomt. De tijd zal het leren.

Mentale Mindfuck

Een jaar als dit is natuurlijk voor niemand ooit gemakkelijk. Stress, teleurstelling, verlies, financiële onzekerheid, overwerkt raken zonder vrije dagen, zorgen, angst, wanhoop, noem maar op. Net zoals de meeste mensen, we hebben we het allemaal meegemaakt. Dit waren echter de vijf moeilijkste dingen voor mij:

- Zoals ik al zei: Ons personeel aan hun lot moeten overlaten in de wetenschap dat ze het financieel extreem moeilijk gingen krijgen.
- Voortdurend opschuivend tijdsbestek over wanneer grenzen zouden heropenen. Niet alleen om te weten wanneer we onze bedrijven opnieuw konden opstarten, maar vooral ook wanneer we onze familie weer zouden kunnen zien. Freya's familie heeft de kinderen nu al vijftien maanden niet gezien, en mijn ouders hebben we negen maanden geleden voor het laatst gezien. En niemand weet wanneer we ze uiteindelijk weer kunnen zien en vasthouden, het kan nog vele maanden duren.
- Ik werd dit jaar 40 en bevond me in een positie waarin ik niet eens de rekeningen kon betalen om mijn gezin te onderhouden, met als gevolg dat ik mijn ouders en schoonfamilie om financiële hulp moest vragen. Ook al kwam het door de pandemie en was het niet echt mijn schuld, ik had m'n geld immers niet gewoon vergokt of iets dergelijks, ik voelde me toch een totale mislukking.
- Het maakte niet uit of we de afgelopen 9 maanden elke week 20 of 60 uur werkten, we waren voortdurend geld aan het verliezen, en dat zijn we nog steeds, en we kunnen het niet eens stoppen. Het leven gaat door en rekeningen blijven elke maand binnenkomen en moeten worden betaald. En op de Nederlandse of Zuid-Afrikaanse overheid hoeven we niet te rekenen.

Mentale Mindfuck

- En tot slot: Moeten beseffen dat de Safari's Op Maat-droom die 10 jaar in de maak was, nu onherstelbaar kapot was gemaakt. Niet dat we gaan sluiten, maar we zijn gedwongen om het permanent terug te schalen naar een klein bedrijf. Het grootste deel van het team heeft ondertussen hun heil elders moeten zoeken en het duurt gemiddeld een heel jaar om iemand weer op te leiden tot het punt dat hij zelfstandig met klanten kan omgaan. Ik heb niet het geld of de energie om het opnieuw op te bouwen en een heel jaar nieuwe mensen salarissen te betalen voordat ze zelf geld kunnen verdienen voor het bedrijf. Bovendien heb ik al hun computers moeten verkopen.

Vanaf hier...

naar een leeg kantoor, met rechts computers klaar om verkocht te worden...

Mental Fix

Maar goed, niet in de negativiteit blijven hangen. Als mentaal de rek er ondertussen helemaal uit is, wat kun je dan doen om je weer wat positiever te gaan voelen? Je kunt een kleine vakantie pakken! We hadden er natuurlijk geen geld voor, maar opnieuw kwamen mijn ouders en Freya's ouders te hulp en kochten een weeklange vakantie naar Kruger voor ons! En dat was precies wat we nodig hadden om eerlijk te zijn! Een gezin, met wie we goede vrienden zijn, ging ook mee. We waren omringt door vrienden, gezin, in de natuur, weg van alle stressoren thuis, op safari kijken naar coole dieren, spelen in het zwembad met de kinderen. Het was een totale 'mental fix'!

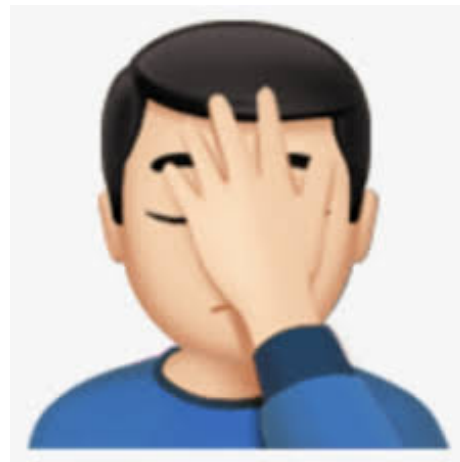

Familiefoto in Kruger eind 2020, Not quite ready voor 2021. Maar goed...

Het jaar in stijl afsluiten ...

En toen kwam het einde van december ... En de 'tweede golf' begon ook in Zuid-Afrika, en kreeg ons op de één of andere manier ook te pakken... Onze symptomen begonnen op tweede kerstdag en bleven gelukkig relatief mild voor ons allemaal. Maar het betekende dat we minstens 10 dagen moesten isoleren, dus je kunt je voorstellen dat onze feestdagen niet erg feestelijk waren.

Klinkt als een jaar om inderdaad te
vergeten ...

Maar toch was er nog zoveel
om dankbaar voor te zijn.

De kleine dingen zijn belangrijk

Wanneer we de financiële ondergang en de verbrijzelde dromen even vergeten, zijn er toch nog zoveel kleine dingen die zelfs 2020 een jaar om te koesteren maken. (Oké, misschien overdrijf ik als ik zeg 'koesteren', maar je begrijpt wat ik bedoel ...). Bijvoorbeeld familiedagen in het park, samen naar dieren kijken.

Papa met Amber in een schuilhut naar dieren aan het kijken.

Picknicken in Mkhuze Game Reserve

Coole projecten

Na dit jaar buitengewoon veel tijd in onze tuin te hebben doorgebracht, in plaats van in de echte bush, probeerde ik wilde dieren naar onze tuin te lokken door insectenhôtels, vogelnestkasten, vleermuiskasten en uilenkasten te bouwen en op te hangen.

Vogelhuisje en vleermuiskast

'Insectenhotel' waar onder andere metselbijen komen wonen

Coole projecten

En omdat de lockdown me ervan weerhield om naar mijn reguliere sportschool te gaan, besloot ik mijn eigen sportschool te bouwen in de tuin. Ik presenteer mijn trots en vreugde: mijn Navy Seal Training Course, inclusief bench press, squat rack, parallel bars, pull-up bars, push-up bars, turnringen, met beton gevulde emmers als losse gewichten, boksak en buikspier trainer.

Kleine uitstapjes

Het spreekt voor zich dat alle grote vakantie- en buitenlandse reisplannen geannuleerd waren, maar het lukte me een paar keer om een paar dagen de bush in te gaan. Ik ging op een wandelsafari met Zuid-Afrikaanse toeristen en verkende met een vriend een nieuw wildreservaat.

Kleine uitstapjes

En als onderdeel van mijn, hopelijk, nieuwe carrière als foto- en videograaf, bracht ik 5 dagen door in een lodge om een marketingvideo te maken. Hard werken, maar desondanks heel leuk!

Ariel als supermodel

En dan zijn er natuurlijk de kinderen die zoveel vreugde in ons leven brengen! Misschien zegt iedereen dat over hun dochter, maar ik denk dat Ariel een supermodel begint te worden ...

Amber de komiek

En Amber laat ons elke dag lachen met haar schattige ondeugendheid en vrije geest.

Cavia's

De kinderen leerden dit jaar ook nieuwe verantwoordelijkheden terwijl ze voor hun nieuwe huisdieren moeten zorgen ...

Het leven is misschien onzeker, maar het is nog steeds goed!

Ja, natuurlijk zou ik willen dat dit jaar anders was. Maar we wonen nog steeds op één van de meest geweldige plekken, en de kinderen groeien op in en rond de natuur. En dat is iets om dankbaar voor te zijn.

Bedankt iedereen!

Dus hier zijn we dan. Nu we een onzeker 2021 tegemoet gaan, willen we iedereen bedanken die ons vorig jaar heeft geholpen en gesteund. Het klinkt cliché, maar als het niet voor jullie financiële en morele steun was, weet ik niet hoe onze situatie er nu uit zou hebben gezien. Weet gewoon dat we erg dankbaar zijn!

De beste wensen voor iedereen!

Geert en de familie Van de Wiel.

